Köket är litet men innehåller allt som behövs. Inga vitvaror är utbytta. De små kakelplattorna på väggen var exklusiva och importerades från Italien eller Tyskland. Det var viktigt att kaklet skulle passa ihop med kökets i övrigt små proportioner. Skåpknoppar i glas och kaffemuggar i färgglad plast.

Korridoren från entrén till vardagsrummet. Furu är omålad på väggar, lister, fönster och dörrar inomhus. På golvet ligger kork-o-plast och på väggarna sitter japanska sjögrästapeter. ”Pappa Ulrich var bestämd vad gällde tapeterna – de skulle vara i naturmaterial och inte i plast.”

Dåtidens stora hit

KORK-O-PLAST
Wicanders korkfabriker började 1912 sälja golvplattor tillverkade av sammanpressad kork. Golvet var smidigt att lägga, tyst att gå på och isolerade mot kyla. Med åren utvecklades plattorna och blev tåligare. År 1959 kom nyheten med ett vinylskikt, vilket gjorde plattan slitstark. Kork-o-plasten slog igenom stort kring 1970 och dominerade hela årtiondet. Den tillverkas och säljs fortfarande.

Mellan köket och vardagsrummet finns tidens typiska bardel som rumsavskiljare. Från altanen kommer man direkt in i vardagsrummet med sittgruppen från Dux. Soffbordet är ritat av Richard Neutra, en österrikisk-amerikansk arkitekt som ritade bland annat de så kallade case study-villorna i Kalifornien på 1960-talet.

DJUPDYK NER I 70-TALET

I Stockholms skärgård ligger fritidshuset som är en orgie i original. Hela köret av 70-talsmarkörer.

FOTO **SOFIA MEURK**, **LINDA ROMPPALA**

För många är det frestande att renovera utifrån de stilideal som gäller för tillfället. Och stilar som ligger nära i tiden råkar oftare än andra ut för sådana moderniseringar. 1970-talshus, till exempel, har ända fram till helt nyligen ansetts som förskräckligt fula och ingenting att spara men några ser värdet också i den tidens ideal.

På Mjölkö i Stockholms norra skärgård finns en fastighet med flera hus. Ett av dem är en riktig studie i 1970-talsarkitektur.

– Här är det som det alltid har varit. Man slinker i sina gamla träskor som står i hallen på samma plats sedan man var tonåring. Allt känns invant och tryggt, säger Carola vars pappa Ulrich, ingenjör, ritade och byggde 70-tals-huset utifrån grundmoduler av dåtidens standardhus.

YTAN ÄR PÅ drygt 80 kvadratmeter i ett plan med en stor altan och hela familjen deltog i husbygget.

– Vi ville egentligen ha ett modernistiskt hus med stora glaspartier, men det här fungerar bättre med tanke på det tidvis hårda klimatet här ute, berättar Carola.

Det mesta i huset är i original. På golven

Huset vid Grindafjärden.

Vardagsrummet sett från köket ut mot havet. Handölkaminen hittades efter mycket letande – den skulle vara effektiv och enkel i formen. Framför fönstren står Bruno Mathsson-fåtöljer.

Carola och hennes systers sovrum med tidstypisk badrock och lika rätta brun/orangea tapeter.

Vardagsrummet med altanen utanför. Bruno Mathsson-fåtöljerna samsas med satsbord från Ikea och på hörnbordet står det en Anna-lampa från Ateljé Lyktan som Carola köpte på 1990-talet – ett av ytterst få nytillskott här på Mjölkö.

"Efter en paus i arbetet visste båda att de inte var mogna att släppa barndomens sommarhus riktigt än. Och tur var väl det! Någon måste förstå och värna 70-talet, även om det finns sådant som inte är bra i årtiondet."

ligger kork-o-plast, väggarna är klädda med furupanel och japanska sjögrästapeter, köks- och badrumsutrustningen är intakt, i fönstren hänger solskydd i bambu och i taken de finska trälamporna som köptes som byggsatser.

För några år sedan var det nära att Carola och hennes syster Marita sålde hela fastigheten. De åkte ut och började plocka ihop alla saker men plötsligt kändes det inte riktigt rätt. Efter en paus i arbetet visste båda att de inte var mogna att släppa barndomens sommarhus riktigt än. Och tur var väl det! Någon måste förstå och värna 70-talet, även om det finns sådant som inte är bra i årtiondet (se sidan 46).

Utsikten från det höga läget på berget över Grindafjärden är storslagen. På den kuperade tomten finns många släta berghällar, stentrappor ner till bryggan och flera knotiga skärgårdstallar.

DET TOG TID att hitta kökskaklet – det skulle vara små kakel som passade till det nätta köket där spisen har kvar sina spiralplattor. Ett exklusivt importerat kakel hade den rätta stilen.

I badrummet sitter en fransk vinyltapet och de två sovrummen har sin egen färgskala.

– Jag är ingen husmänniska, det finns så mycket annat i livet, men det är kul att jag och Marita bestämde oss för att behålla Mjölkö. Vi tar hit vänner från Tyskland och USA, och våra föräldrar kommer också gärna, berättar Carola.

Carola arbetar till vardags med inredning och vet vad som kan tillföras i huset och inte.

– Ateljé Lyktan-lampan i vardagsrummet hittade jag på rea någon gång på 1990-talet. Sjökortet fyndades i en butik på Lidingö, det är ett nytryck efter ett original från 1806 där Mjölkö finns med. Några andra saker har inte tillkommit här. Jo visst ja, knopparna till skåpen är utbytta till sådana tidstrogna i glas! säger Carola.

DE PROJEKT SOM ligger närmast är att olja fasaden och kitta fönstren på 70-talshuset.

– Annars handlar det mest om att komma hit och njuta av skärgården. Naturtomten med sina ängsblommor, smultron, fingerborgsblommor, blåklockor, brandliljor och vildrosor kräver ju inte så mycket skötsel, säger Carola. ■

Svedbergs badrumsinredning och den franska gröna vinyltapeten är fortfarande lika fräscha som när huset byggdes.

Vänd och se fler 70-tabmarkörer!